

عنوان مقاله:

بیابان زدایی در راستای توسعه پایدار: رسالت ترویج و آموزش کشاورزی

محل انتشار:

پنجمین کنفرانس سراسری آبخیزداری و مدیریت منابع آب و خاک کشور (سال: 1390)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

حمید کریمی گوغری - دانشجوی کارشناسی ارشد ترویج و آموزش کشاورزی، پردیس کشاورزی و منابع طبی

شیر کرمی - دانشجوی کارشناسی ارشد ترویج و آموزش کشاورزی، دانشکده کشاورزی دانشگاه

مسعود بذرافشان - دانشجوی کارشناسی ارشد ترویج و آموزش کشاورزی، دانشکده کشاورزی دانشگاه

خلاصه مقاله:

محیط زیست هدیه و موهبت الهی است که حفاظت از آن نخستین و مهمترین رسالت انسان می باشد. از طرف دیگر روند رو به رشد جمعیت جهان و نیاز بشر به تامین نیازهای اساسی خانواده، موجب شد تا انسان برای جبران نیاز، بهره برداری بیشتر از زمین را سرلوحه برنامه های خود قرار دهد. پیامد این امر بروز پدیده ای بنام بیابان زایی است، که به عنوان سومین مشاک بارر جامعه ی جهانی در قارن 21، « تغییرات جوی و کمبود آب شیرین » پس از دو چالشبه شمار می آید. هد از این مطالعه تبیین رسالت ترویج و آموزش کشاورزی در فعالیت های بیابانزدایی می باشد. نتایج این پژوهش که به شیوه مطالعه اسنادی و با تکیه بر روش تحلیل محتوایی صورت گرفته است، نشان می دهد که ترویجبه عنوان نهادی توانمندساز و تسهیلگر می تواند، با ایجاد تغییرات رفتاری مطلوب در بهره برداران طرح های بیابان زدایی، نقش به سرا و موثری در بهبود فرآیند بیابان زدایی ایفا نماید. ترویج و آموزش کشاورزی در جایگاهی قرار دارد که قادر است از همان ابتدای کار در تمامی مراحل از جمله نیازسنجی و مشارکت یابی، اولویت بندی مشکلات، طرح نویسی، آموزش بهره برداران در مورد اهدا طرح، جلب مشارکت آنان در طرح و بالاخره نگهداری و حفاظت از طرح های بیابان زدایی، نقش بسزایی ایفا نماید.

کلمات کلیدی:

بیابان زدایی، ترویج و آموزش کشاورزی، توسعه پایدار

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/143522>

